

מנחות טז

עניין: כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה

מחזה אברהם פרשת ויחי

ישיבר חמור גרם רובן בין הטיפות וירא מוחה כי עוז והארץ כי נעמה ויע שכונו לקצול ויהי למוס עוזר: כחצני צוק"א שאלות העוסקים בחו"הק והחוק"הק עריצת עליהם. כדנש למוחק אין לוור שעי"י יס גרעון נשכרם. כיון שמו"ע חונחן עליהם מקודם שחיו לומדים גם מחוך לער. (כי אין חומר כחסידות נחילתה) הרי מוכרע שאלם גם עתה חיו נלער לא היו פורקים מוחה עי"י וכל העושה על דעת הראשונה הוא עושה כן כחצני צוק"א באריכות וזוהי י"ל ישכר חמור גרם רובן בין הטיפות. דהיינו שמורגל כ"כ בחורח הק' ע"ד שאינה עליו למוס: ואין רולה לפרקס מוחו ורובן זה גם בין שפיים מרעית: אין אחצת הצלע גורם לו פירוק מוסא עול חורה הק' אך אין הצמח שכדו. אחר כנעשה זה רגיל כ"כ. וההרגל שלו כנעשה כעצו וכבר דעת לנפשו ינעם. אך כיון שהיה נקי אגב חמיה ונחמיה וירא מוחה כי ע"צ והארץ כי נעמה דהיינו שהיה אז בידו לנרוד כנועם העמוגי עולם הזה ובמחמח מוחול גרמיה צעול חוח"ק. וגם שהפוק מועליו עול חוח"ק כוחים עליו עול דרך ארץ. הלא רוצה דעלמח יומחק להם רגבי ארץ ויפה צעיניהם עול דרך ארץ כנועם. וצפרע צמח' יתיה מחות' מוריס כזית ולא ציר צפר ורם. כמולא שיש טעם מוח"י דרך ארץ ליחכות מייגעו. וכל אדם עוב צעיכו מוחה מעול וחלוח עוה"י כועס סלהם גוצר צמח' קצא מוארעא וכו'. ואז נחמיה לא ינעם עריין כועס דעת חוח"הק ע"ד מוס"ה לא ידע חות ערכה דהיינו שגם ערך מוחה לא כודע. וארי יס ג"כ אחריות נחמיה שמוח לא יזכה וחמיה ח"ו חמורה סמח דמוחא ויפול בחלודות חרמי גיהנם ח"ו ועכ"ל ויע שכונו לקצול שחחר חמילה סנלכות וקיצל על עמלו עול כום עוזר, סמחא לער ולא הרגיש כועס כלל:

מחזה אברהם לרבי אברהם

מבוטשאטש פרשת ויצא

סולם מולך ארלה ורשקו מניע השמיה והנה מלכא חלקים עולים ויורדים זו. יס לרמו צום כי אין צפרע חלל מוס סנכלל. וכנעכוון נחמיה צחלמח ע"י כומך גם אח"כ נחמחיות. כאלו היה מוכין ככל פרגו ופרעו וכדקיי"ל נחמיה קחוס"ק שחמחור חמילה שפחה לשום. כל החמיות שח"כ כאלו משרש צפרעות. ועל דעת הראשונה הוא עושה וכן הוא ככל הענינים. וכמ"ס צמק"א. וחו קולם מולך ארלה. אף שח"כ מולך ארלה צלי זכרון נגלה ונפחית לט"ס מ"י מלכא חלקים עולים חמלה עי"י רשקו ראשיתו שמים נגלה מניע חסמים לט"ס ונחר רשקו גופא גריר. ויורדים מלכא חלקים אח"כ להשפיע רב עוב גם נחמחיות. ע"ד וחכמי אעלך גם עלה רק מולך דרכי חסידות החשוקה להצרות חמיה חסי"מכל לר צפרעות דרך שפועים. כי מדי דגרי צו זכור חוכרו ער. עי"ד נדמה צעיני החסידים הגדולים כאלו חקרון חמחורח חמיה צפרעות ככל דיציר ודיצור כאלו חים זה צגדר לב רחוק ומולך זה הוא מ"ס נקסח"ק

אמונת משה פרשת כי תבוא

[ה] ולקחת מראשית כל פרי האדמה וגו', תמיד מעשה צראשית, ממילא הראשית שלהם, איתא צם' מי השילות, צום המה צמח' וצערך פרי האדמה, וע"י החזרת שהאדם מחזיר להקצ"ה ראשית פרי האדמה, הראשית להקצ"ה יוכל לעבוד את ה' באלותו צום מצרר א"ע כי יוכל לעבוד את ה' בכל מאדו, עכ"ל. ובראין הדברים עפ"י דברי חז"ל כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה (עי' שנת ז"א, זכמים צ', שם מ"א), דהכא נמי נגרר דעתו ורצונו אל דעתו הראשונה, וכמו שהקדים ראשית פרי האדמה להקצ"ה כמו כן דעתו ורצונו לעבוד את ה' בכל מאדו, וכן י"ל דאם האדם מחזיר להקצ"ה את נפשו לעבוד את ה' צמח' ככל לצנך וכל נפשו, צראשית הלילה, וצראשית היום, דהיום והלילה הם צריאה חדשה, כמו פרי האדמה, כמ"ס צורא יום וליילה, והקצ"ה מחדש צטובו ככל יום

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMIPORTAL

KOLHALASHON